

การบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1
GUIDANCE SYSTEM MANAGEMENT IN SCHOOL UNDER LOEI PRIMARY EDUCATIONAL
SERVICE AREA OFFICE 1

พิสิษฐ์ จรรย์เอกวิทย์*
สมศักดิ์ สีดากุลฤทธิ์**
จำนงค์ ศรีมังกร***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 กลุ่มตัวอย่างคือข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 รวมจำนวนทั้งสิ้น 319 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test)

ผลการวิจัย พบว่า

1. สภาพการบริหารระบบการแนะแนว โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการกำหนดเป้าหมาย กลยุทธ์และแผนพัฒนาคุณภาพงานแนะแนว รองลงมาได้แก่ ด้านการจัดระบบบริหารและระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการแนะแนว และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการรายงานผลการดำเนินงานของระบบการแนะแนว
2. การเปรียบเทียบสภาพการบริหารระบบการแนะแนว โดยภาพรวมและรายด้าน เมื่อจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05
3. การเปรียบเทียบสภาพการบริหารระบบการแนะแนว จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05
4. การเปรียบเทียบสภาพการบริหารระบบการแนะแนว จำแนกตามขนาดโรงเรียนโดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพสูงกว่าโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง
5. ปัญหาการบริหารระบบการแนะแนว โดยภาพรวม อยู่ในระดับน้อย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการรายงานผลการดำเนินงานของระบบการแนะแนว รองลงมาได้แก่ ด้านการดำเนินงานแนะแนวและแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมแนะแนว และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการกำหนดเป้าหมาย กลยุทธ์และแผนพัฒนาคุณภาพงานแนะแนว
6. การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารระบบการแนะแนว โดยภาพรวมและรายด้านเมื่อจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05
7. การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05

คำสำคัญ : ระบบการแนะแนวในโรงเรียน

* ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

** อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

***ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1

8. การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05

ABSTRACT

The purposes of this research were to investigate and compare the state and problems of the guidance system in schools under Loei Primary Educational Service Area Office 1. The 319 research sample are teachers and educational personnel drawn from the schools under Loei Primary Educational Service Area Office 1. A questionnaire was applied for data collection which the statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test.

The research findings were found as follows :

1. The overall aspect as well as by aspect of the state of the guidance system management was evidently found at a high level. The highest mean was the goal setting, strategic and quality improvement plan of the guidance. It was followed by the management and information system of the guidance then the report of the guidance system operation was obviously found at the lowest mean.
2. The comparison between the state of the guidance system management classifying by the respondents' standing positions was indifferent in overall and by aspect. at .05 level.
3. The comparison between the state of the guidance system management classifying by their work experience, it was indifferent in overall and by aspect at .05 level.
4. The state of guidance system management which classified by the respondents' school sizes, it was obviously found the difference with the statistical significance at .05 level. The result showed that the respondents from large schools had the opinion about the state of the guidance system management higher than the respondents from small and medium-sized schools.
5. The overall aspect of the guidance system's problem was found at a low level. The highest mean was the operation report of the guidance system then followed by the operation, planning, project and activities of guidance whilst the goal setting, strategic and quality improvement plan of the guidance was clearly found at the lowest mean.
6. The comparison between the problems of guidance system classifying by the respondents' standing positions, it showed that the problems were indifferent in overall aspect as well as by aspect at 05 level.
7. The problem comparison between the problem of the guidance classifying by the respondents' work experience, the result was revealed that the respondents' opinions were indifferent in overall and by aspect at .05 level.
8. If comparing the problems of the guidance system in the schools which classified by the respondents' school sizes, it was showed that the problems were indifferent in overall aspect as well as by aspect at .05 level.

Keywords : guidance system management in school.

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ การพัฒนาประเทศให้มีความก้าวหน้าและนำสมัยนั้น ต้องอาศัยกำลังคนเป็นปัจจัยสำคัญ และการศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนให้สามารถดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีสันติสุข และสามารถเกื้อหนุนต่อการพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสมในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทย ให้มีคุณธรรมและมีความรอบรู้อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง โดยมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะ พร้อมทั้งมีสมรรถนะ ทักษะ และความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน (สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2555 - 2559 : 5) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดแนวทางการจัดการศึกษา โดยยึดหลักผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพโดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรม ให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ผูกทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์รณประกอบกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมและเทคโนโลยี ก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสียต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบันของบุคคล ทำให้เกิดความยุ่งยากซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินชีวิตให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณค่า มีศักดิ์ศรีมีความสุขบนพื้นฐานของเศรษฐกิจพอเพียงและยั่งยืน (กระทรวงศึกษาธิการ 2550 ก : 2) ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญามีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลก (กระทรวงศึกษาธิการ 2550 : 3)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นคนดี คนเก่ง และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขบนพื้นฐานของความเป็นไทย ได้กำหนดไว้ในโครงสร้างสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ คือ สาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศ แล้วยังได้กำหนดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไว้ในโครงสร้างอีกด้วย โดยมุ่งส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนเพิ่มเติมจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม ให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเอง เพื่อการพัฒนาให้เต็มศักยภาพ มีจิตสำนึกในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปรับตัวและปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ประเทศชาติ และดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข ซึ่งกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ 1) กิจกรรมแนะแนว 2) กิจกรรมนักเรียน ประกอบด้วย กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาดและผู้นำเพื่อประโยชน์และ 3) กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ กระทรวงศึกษาธิการ (2545 ก : 4) และกำหนดให้งานแนะแนวเป็นภารกิจที่สถานศึกษาจะต้องดำเนินการเพื่อส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของผู้เรียน สร้างเสริมทักษะชีวิตให้สามารถค้นพบตนเองและพัฒนาได้เต็มตามศักยภาพ ซึ่ง ลักษณะ สรวิวัฒน์ (2543 : 44) กล่าวว่า การแนะแนวเป็นกระบวนการที่จะช่วยให้บุคคลรู้จักและเข้าใจตนเอง เรียนรู้ที่จะเข้าใจสภาพแวดล้อม รู้จักวิธีการที่จะเผชิญกับปัญหา ตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง สามารถวางแผน การดำเนินชีวิตในอนาคตของตนเองได้อย่างถูกต้องและปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดี ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ สอดคล้องกับ ชัยรัตน์ แก้วแสนสุข (2545 : 3) ที่กล่าวไว้ว่า การแนะแนวมีบทบาทที่สำคัญต่อการพัฒนาคน อันเป็นทรัพยากรที่มีค่าสูงสุดให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและการจัดการศึกษาแห่งชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิต พร้อมทั้งจะทำ

ประโยชน์ให้กับสังคมตามบทบาทและหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองดี ตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ซึ่งมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิตทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ ทำงานเป็น และครองชีวิตอย่างสงบสุข

การบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนให้เกิดประสิทธิภาพนั้น นอกจากการกำหนดภารกิจ ของงานให้สนองความต้องการของผู้เรียนทุกกลุ่ม เป้าหมาย การกำหนดโครงสร้างองค์กรและบทบาทของบุคลากรอย่างชัดเจนและมีระบบการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม การจัดการด้านบุคลากรนับว่ามีความสำคัญยิ่ง เนื่องจากงานแนะแนวเป็นภารกิจของทุกคนที่ต้องร่วมกันปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตน และบุคลากรจะได้นำความรู้ความเข้าใจ ทักษะ และประสบการณ์ไปพัฒนาคนและพัฒนางานต่อไป (กระทรวง ศึกษาธิการ, 2550 ค : 105)

แต่ที่ผ่านมามีการบริหารจัดการแนะแนวในสถานศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ สถานศึกษายังขาดแคลนบุคลากรทางการแนะแนวที่มีความรู้ ความสามารถโดยตรงด้านการแนะแนว ขาดความต่อเนื่องในการจัดทำแผนแม่บทเพื่อดำเนินงานการแนะแนวในระดับชาติ ขาดการประเมินแผนการดำเนินงานการแนะแนวในแต่ละระยะอย่างรอบด้านและลุ่มลึก เพื่อนำผลที่ได้จากการประเมินมาประกอบการจัดทำแผนการดำเนินงานการแนะแนวในระยะต่อไปให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ปัญหาด้านสื่อ เครื่องมือ ระบบสารสนเทศทางการแนะแนว และด้านการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนในทุกระดับ หน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำแผนการดำเนินงานการแนะแนวไปสู่การปฏิบัติในทุกระดับขาดความเอาใจใส่ การสนับสนุน และการติดตามประเมินผลอย่างจริงจัง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554 : 7)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 มีโรงเรียนในสังกัดทั้งสิ้น 169 โรงเรียน ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขนาดเล็ก มีนักเรียนไม่ถึง 120 คน จำนวน 110 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 64.70 และมีครูไม่ครบชั้น ครูหนึ่งคนสอนหลายชั้น ปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อการทำงานแนะแนวในโรงเรียน

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน จึงมีความสนใจจะศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารระบบการแนะแนว ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ผลจากการศึกษาจะเป็นข้อมูลสำหรับนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนางานแนะแนวในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

คำถามการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้ทำวิจัยได้กำหนดคำถามการวิจัยไว้ดังนี้

1. สภาพและปัญหาการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 อยู่ในระดับใด
2. สภาพและปัญหาการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 แตกต่างหรือไม่ เมื่อจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ทำงาน และขนาดของโรงเรียน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

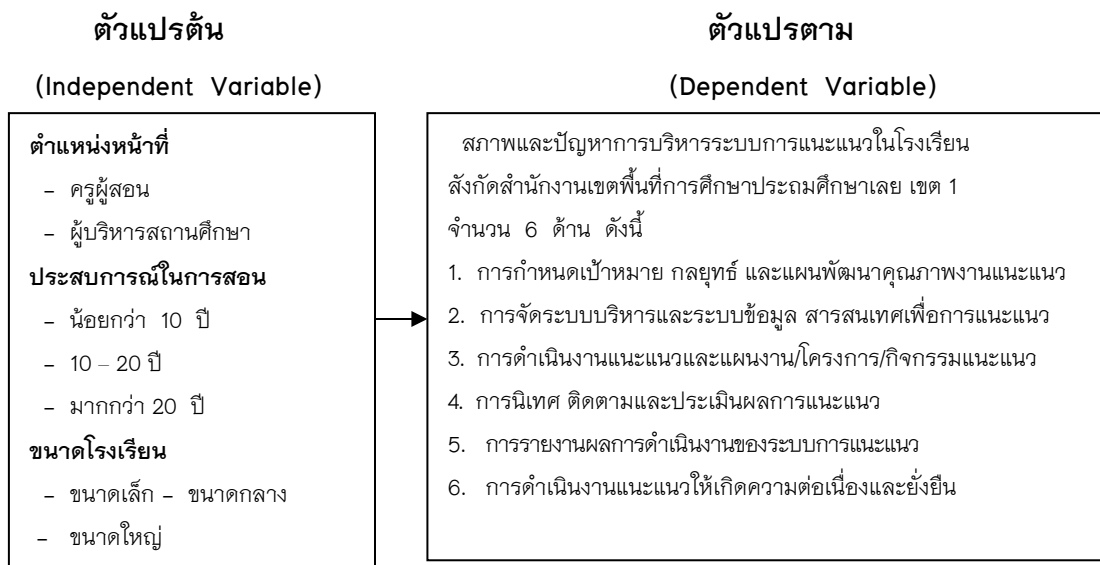
ในการวิจัยครั้งนี้ผู้ทำวิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการทำวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1

2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ทำงาน และขนาดของโรงเรียน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยศึกษาครอบคลุมการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนทั้ง 6 ด้าน (รุ่งแสง อรุณไพโรจน์ และคณะ, 2556 : 9)

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 1,713 คน

กลุ่มตัวอย่างได้จากประชากรที่เป็นข้าราชการครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ปีการศึกษา 2557 โดยใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie and Morgan (1970 : 608) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 319 คน โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) ที่ให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ระบุสถานภาพของแต่ละบุคคล ได้แก่ ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงานและขนาดโรงเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารระบบงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

แบบสอบถามทั้งฉบับ ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ การวัดตามนิยามศัพท์อยู่ระหว่าง 0.60–1.00 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมอยู่ระหว่าง 0.386*–0.870* อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของแบบสอบถามสภาพและแบบสอบถามปัญหาที่มีค่าเท่ากันคือค่าเท่ากับ .973

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง รวมจำนวน 319 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับ จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและแปลผลโดยนำค่าเฉลี่ยไปพิจารณากับเกณฑ์ตามช่วงของค่าเฉลี่ยที่กำหนด (บุญชม ศรีสะอาด, 2556 : 72) ดังนี้ 4.51 – 5.00 หมายถึง มีระดับมากที่สุด 3.51 – 4.50 หมายถึง มีระดับมาก 2.51 – 3.50 หมายถึง มีระดับปานกลาง 1.51 – 2.50 หมายถึง มีระดับน้อย และ 1.00 – 1.50 หมายถึง มีระดับน้อยที่สุด

วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และขนาดโรงเรียน ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยใช้สถิติทดสอบค่าเอฟและมีค่านัยสำคัญทางสถิติสำหรับการทดสอบที่ระดับ .05 ถ้าทดสอบพบความแตกต่างจะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีการ Scheffé กรณีความแปรปรวนเท่ากันและวิธีการ Dunnett's T3 กรณีความแปรปรวนไม่เท่ากันอย่างน้อย 1 กลุ่ม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติบรรยาย ประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. สถิติอ้างอิงที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ประกอบด้วย การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) โดยการใช้การทดสอบค่าเอฟ (F-test)

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้าราชการครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการครู จำนวน 284 คน (ร้อยละ 89.03) ปฏิบัติงานมากกว่า 20 ปี จำนวน 181 คน (ร้อยละ 56.74) และปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 132 คน (ร้อยละ 41.38)
2. โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 มีสภาพการบริหารระบบงานแนะแนวในโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการกำหนดเป้าหมาย กลยุทธ์และแผนพัฒนาคุณภาพงานแนะแนว รองลงมาคือด้านการจัดระบบบริหารและระบบข้อมูล สารสนเทศเพื่อการแนะแนวและด้านการดำเนินงานแนะแนว และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการรายงานผลการดำเนินงานของระบบการแนะแนว
3. การเปรียบเทียบสภาพการบริหารระบบงานแนะแนว จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่โดยภาพรวมสภาพการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านเมื่อจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ไม่แตกต่างกัน

4. การเปรียบเทียบสภาพการบริหารระบบงานแนะแนวในโรงเรียนจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารระบบงานแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

5. การเปรียบเทียบสภาพการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้วิจัยทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนขนาดใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ด้านการดำเนินงานแนะแนวให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน แตกต่างกับผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนขนาดกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนโรงเรียนขนาดกลางแตกต่างจากโรงเรียนขนาดเล็ก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 มีปัญหาการบริหารระบบงานแนะแนวในโรงเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการดำเนินงานแนะแนวและแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมแนะแนว รองลงมาคือด้านการดำเนินงานแนะแนวให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน และด้านการกำหนดเป้าหมาย กลยุทธ์ และแผนพัฒนาคุณภาพงานแนะแนว

7. การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารระบบงานแนะแนว จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

8. การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการบริหารระบบงานแนะแนวในโรงเรียน จำแนกตามประสบการณ์ โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

9. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการบริหารระบบการแนะแนว ในโรงเรียน จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านทุกด้านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. การบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านโยบายของกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวทางการพัฒนางานแนะแนวไว้อย่างชัดเจน ทำให้สถานศึกษานำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม อีกทั้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ได้ดำเนินการจัดอบรมให้ครูแนะแนวในโรงเรียนทุกปีการศึกษา และนิเทศติดตามการดำเนินงานอย่างน้อยปีการศึกษาละ 2 ครั้ง เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปพัฒนา ส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเองสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2545, และ พ.ศ.2553 (2) กล่าวถึงงานแนะแนวช่วยให้ผู้เรียนรู้จักและเข้าใจตนเองอย่างถูกต้อง รู้ขอบเขตความสามารถเห็นคุณค่าของตนเองรู้จักใช้

วิจารณ์งานในการแก้ปัญหาวางแผนชีวิตได้ถูกต้อง สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ และทำให้โรงเรียนสามารถบริหารงานแนวบรรลุมัติวัตถุประสงค์ ซึ่งเมื่อพิจารณากรอบแนวคิดการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน 6 ด้าน คือ ด้านการกำหนดเป้าหมายกลยุทธ์ และแผนพัฒนาคุณภาพงานแนะแนว ด้านการจัดระบบบริหารและระบบข้อมูล สารสนเทศเพื่อการแนะแนว ด้านการดำเนินงานแนะแนวและแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมแนะแนว ด้านการนิเทศ ติดตามและประเมินผลการแนะแนว ด้านการรายงานผลการดำเนินงานของระบบการแนะแนว และด้านการดำเนินงานแนะแนวให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน มีความสอดคล้องกับการพัฒนาการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน กล่าวคือ มีผู้บริหารสถานศึกษา ครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานร่วมกันศึกษาวิเคราะห์นโยบายมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน บริบทของสถานศึกษา นำมากำหนดเป็นเป้าหมายและยุทธศาสตร์ของระบบการแนะแนวให้เป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน มีการจัดทำมาตรฐานคุณภาพผู้เรียนที่เกิดจากระบบการแนะแนวในโรงเรียนมีการจัดทำมาตรฐานการปฏิบัติงานตามระบบการแนะแนวโดยการมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาครูแนะแนว ครูที่ปรึกษา นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีการจัดทำแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมที่สอดคล้องกับเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์/ของระบบการแนะแนวในโรงเรียน ส่งผลต่อการพัฒนาการบริหารระบบการแนะแนวอย่างดียิ่ง ด้านการจัดระบบบริหารและระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการแนะแนว ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเลย เขต 1 ได้มีการกำหนดโครงสร้างการบริหารงานแนะแนว มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานและผู้รับผิดชอบงานแนะแนว มีการจัดทำข้อมูลสารสนเทศของโรงเรียน ประกอบด้วย ข้อมูลพื้นฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน บุคลากร และผู้เรียนโดยรวม มีการจัดทำข้อมูลสารสนเทศของนักเรียน ประกอบด้วย 1) ข้อมูลสารสนเทศด้านครอบครัว 2) ข้อมูลสารสนเทศด้านส่วนตัวของผู้เรียน 3) ข้อมูลสารสนเทศด้านการเรียน มีข้อมูลสารสนเทศเพื่อการรายงาน เป็นการรายงานภาพรวมของนักเรียนด้านต่างๆ ได้แก่ ความสนใจ ความถนัด ความสามารถ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความก้าวหน้าของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ รวมทั้งสภาพเศรษฐกิจผู้ปกครอง ผลการเยี่ยมบ้าน สภาพแวดล้อมโรงเรียน ความต้องการผู้ปกครองและชุมชน ฯลฯ เป็นข้อมูลสารสนเทศเพื่อให้ผู้บริหารนำไปประกอบการพิจารณากำหนดนโยบายวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีการจัดทำข้อมูลสารสนเทศของเครื่องมือการแนะแนว มีการจัดทำข้อมูลสารสนเทศของสื่อวัตกรรมการแนะแนว และมีจัดทำข้อมูลสารสนเทศของภาคีเครือข่ายการแนะแนว ทำให้ทุกคนตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาระบบบริหารและระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการแนะแนวที่ทันสมัยและเป็นปัจจุบัน ด้านการดำเนินงานแนะแนวและแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมแนะแนว ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 มีการสร้างความรู้ ความตระหนักถึงการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนให้แก่บุคลากรในโรงเรียนและภาคีเครือข่าย มีการจัดกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีการจัดบริการแนะแนวตามมาตรฐานการปฏิบัติงานแนะแนว มีการดำเนินงานแนะแนวที่มีการประสานความร่วมมือกับผู้บริหาร ครูที่ปรึกษา ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน มีการดำเนินงานแนะแนวที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการดำเนินงานแนะแนวที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับนักจิตวิทยาโรงเรียน มีการดำเนินงานแนะแนวที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มีการดำเนินงานแนะแนวที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอน มีการจัดกิจกรรม/โครงการที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายการแนะแนว มีการดำเนินงานตามนโยบายและยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการกำหนดกิจกรรมแนะแนว การจัดบริการแนะแนว การดำเนินงานแนะแนวที่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ฯลฯ ด้านการนิเทศ ติดตามและ

ประเมินผลการแนะแนว ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเลย เขต 1 มีการกำหนดคณะกรรมการนิเทศ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานแนะแนวมีการวางแผนการนิเทศ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานแนะแนว มีการนิเทศ ติดตามผลตามระบบการดำเนินงานแนะแนว รวมทั้งให้ขวัญกำลังใจและสะท้อนผลการนิเทศ มีการประเมินผลการดำเนินงานตามระบบการแนะแนวในโรงเรียนตามตัวชี้วัดความสำเร็จและประเมินความพึงพอใจของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับระบบการแนะแนวในโรงเรียน ด้านการรายงานผลการดำเนินงานของระบบการแนะแนว ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลอย เขต 1 มีการรายงานผลการดำเนินงานแนะแนวภายในโรงเรียนและสาธารณชน มีการรายงานความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้องทั้งระบบการแนะแนวในโรงเรียน มีการรายงานที่สะท้อนให้เห็นถึงผลการบรรลุเป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จของการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน มีการจัดทำสารสนเทศที่แสดงถึงผลการบริหารจัดการในภาพรวมของระบบแนะแนวในโรงเรียน มีการจัดทำวารสาร/จุลสาร หรือสื่ออื่นๆ เพื่อสื่อสาร ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานระบบการแนะแนวในโรงเรียน ไปสู่ผู้เกี่ยวข้อง ด้านการดำเนินงานแนะแนวให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการแนะแนวในโรงเรียน ของบุคลากรผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา การดำเนินงานแนะแนวแบบมีส่วนร่วม เช่น การวางแผนพัฒนาคุณภาพระบบการแนะแนวของโรงเรียน มีการดำเนินงานแนะแนวด้วยระบบคุณภาพ (PDCA) มีการนิเทศการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง มีการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูแนะแนวและผู้เกี่ยวข้องได้รับการพัฒนาทางวิชาการด้านการแนะแนว จิตวิทยา สุขภาพจิต มีการจัดทำวิจัยเพื่อการพัฒนาอยู่เสมอ จึงทำให้การบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลอย เขต 1 อยู่ในระดับมาก

2. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลอย เขต 1 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่โดยภาพรวมของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า มีสภาพการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนอยู่ในระดับมาก ทุกด้าน และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนที่มีค่า 3 อันดับแรก พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการกำหนดเป้าหมาย กลยุทธ์และแผนพัฒนาคุณภาพงานแนะแนว รองลงมาได้แก่ ด้านการจัดระบบบริหารและระบบข้อมูล สารสนเทศเพื่อการแนะแนว ด้านการดำเนินงานแนะแนวและแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมแนะแนว ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การดำเนินงานแนะแนวให้เกิดความต่อเนื่องและยั่งยืน และพบว่า สภาพการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาลอย เขต 1 โดยภาพรวมของครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า มีการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนอยู่ในระดับมากทุกด้าน และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนที่มีค่า 3 อันดับแรก พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการกำหนดเป้าหมาย กลยุทธ์และแผนพัฒนาคุณภาพงานแนะแนว รองลงมา ได้แก่ ด้านการจัดระบบบริหารและระบบข้อมูล สารสนเทศเพื่อการแนะแนว และด้านการดำเนินงานแนะแนวและแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมแนะแนว ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการรายงานผลการดำเนินงานของระบบการแนะแนว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลอย เขต 1 ได้มีการส่งเสริมและพัฒนาโรงเรียนให้มีการบริหารระบบการแนะแนวที่เข้มแข็งมีประสิทธิภาพ

3. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานสภาพการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลอย เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ทำงานข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 โดยภาพรวม ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงาน 10 – 20 ปี รองลงมาได้แก่ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี และค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 10 ปี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนสูงสุดคือ ด้านการกำหนดเป้าหมาย กลยุทธ์และแผนพัฒนาคุณภาพงานแนะแนว ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการรายงานผลการดำเนินงานของระบบการแนะแนว ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงาน 10 – 20 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนสูงสุดคือ ด้านการกำหนดเป้าหมาย กลยุทธ์และแผนพัฒนาคุณภาพงานแนะแนว ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการรายงานผลการดำเนินงานของระบบการแนะแนว ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 20 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนสูงสุดคือ ด้านการกำหนดเป้าหมาย กลยุทธ์และแผนพัฒนาคุณภาพงานแนะแนว ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการรายงานผลการดำเนินงานของระบบการแนะแนว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะขนาดโรงเรียนต่างกัน อาจทำให้โครงสร้างพื้นฐาน งบประมาณ และจำนวนบุคลากรต่างกัน

4. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าผู้ที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกันไม่มีการแบ่งตำแหน่งหน้าที่

5. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานสภาพการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันไม่มีการแบ่งประสบการณ์ทำงาน

6. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานสภาพการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียน โดยรวมไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่โรงเรียนขนาดต่างกันไม่มีการแบ่งขนาดโรงเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า สภาพการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการรายงานผลการดำเนินงานของระบบการแนะแนว ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนควรจะต้องดำเนินการพัฒนาการรายงานผลการดำเนินงานของระบบการแนะแนวให้มากยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตามสภาพการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก แต่ก็ต้องมีการดำเนินการพัฒนาทุกๆ ด้านให้มากยิ่งขึ้นไปด้วย

1.2 จากผลการวิจัย พบว่า สภาพการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ครูผู้สอนมีค่าเฉลี่ยโดยรวมสูงกว่าผู้บริหารสถานศึกษา ดังนั้นควรมีการพัฒนาผู้บริหารในทุกๆ ด้าน และเท่าเทียมกัน

1.3 จากผลการวิจัย พบว่า สภาพการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 20 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยโดยรวมน้อยกว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงาน 10 – 20 ปี และน้อยกว่า 10 ปี ดังนั้นควรมีการพัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถพัฒนางานได้อย่างมีคุณภาพ

1.4 จากผลการวิจัย พบว่า สภาพการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 จำแนกตามขนาดโรงเรียน ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติงานโรงเรียนขนาดเล็ก มีค่าเฉลี่ยโดยรวมน้อยกว่าข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติงานโรงเรียนขนาดกลางและโรงเรียนขนาดใหญ่ ดังนั้นควรมีการพัฒนาโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ ให้มีความเท่าเทียมกันทุกขนาดโรงเรียน

1.5 จากผลการวิจัย พบว่า ปัญหาการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการดำเนินงานแนะแนวและแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมแนะแนว ดังนั้นครูผู้สอนควรจะต้องมีการปรับปรุงด้านการดำเนินงานแนะแนวและแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมแนะแนวให้มีปัญหาที่ลดลง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษากิจการการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอื่นหรือหน่วยงานอื่น

2.2 ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นที่คาดว่าจะส่งผลต่อการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียน เพื่อช่วยให้การศึกษากิจการการบริหารระบบการแนะแนวมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2.3 ควรทำวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับปัญหาการบริหารระบบการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ในด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการดำเนินงานแนะแนวและแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมแนะแนว เพื่อแก้ไขปัญหาการบริการระบบงานแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 ให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ.(2550). คู่มือการบริหารโรงเรียนที่เป็นนิติบุคคล. กรุงเทพมหานคร : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์

_____. (2552).หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551.. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน.(2553).พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.

คณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน.(2555).แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 – 2559). กรุงเทพฯ.

บุญชม ศรีสะอาด.(2556).การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

รุ่งแสง อรุณไพโรจน์ และคณะ.(2556).ระบบการแนะแนวในโรงเรียน. นครปฐม : เมตตาก็อปปี้ ปรีน.

Krejcie R, V. and Morgan, D.W.(1970)Determining sample size for research activities. Journal of Education and Psychological Measurement.